

ת"פ 43334/09/17 - מדינת ישראל נגד חמזה מדגאמה

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 43334-09-17 מדינת ישראל נ' מדגאמה

בפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי
בעניין:	המאשימה
	מדינת ישראל
	נגד
הנאשמים	חמזה מדגאמה

נוכחים:

ב"כ המאשימה מתמחה חיים חמיאס (מע"מ) ומתמחה הילה עזרה (מס הכנסה)

ב"כ הנאשם - עו"ד שוקרון

הנאשם בעצמו

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בביצוע 12 עבירות של אי הגשת דוחות מע"מ במועד וכן בביצוע 6 עבירות של אי תשלום המס המגיע עם הגשת הדוח, עבירות לפי סעיפים 117(א)(6) ו-118 בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 ותקנה 23(ב)(1) לתקנות מס ערך מוסף, תשל"ו-1976. כמו כן הורשע הנאשם בביצוע 2 עבירות של אי הגשת דוח מס הכנסה במועד, עבירות לפי סעיפים 216 (4) ו-222 (א) לפקודת מס הכנסה.
2. על פי עובדות כתב האישום הנאשם על אף היותו עוסק מורשה המחוייב בהגשת דוחות, לא הגיש במועד 12 דוחות תקופתיים לרשויות מע"מ, בין התאריכים 11/16 ועד 12/17. כמו כן הגיש 6 דוחות במועד במהלך 2016 ו-2017 אך לא שילם את המס במועד ולא עמד בהסדר התשלומים שנקבע לו. הנאשם לא הגיש במועד לפקיד שומה דוחות הכנסות שנתיים עבור השנים 2016 ו-2017. מחזור העסקאות בשנת 2016 עלה על 11 מיליון ₪ ובשנת 2017 עלה על 15 מיליון ₪. סכום המע"מ המצטבר בגין הדוחות שלא שולמו עמד על סך 132,204 ₪.

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו, למידת הפגיעה בערכים המוגנים לאור היקף העבירות, לדבריה מתחם העונש ההולם לכל העבירות המע"מ שבכתב האישום נע בין 3-6 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות, 2-8 חודשי מאסר מותנה, קנס כספי בשיעור שנע בין 5% ועד 10% מגובה המחדל התחילי וכן חתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה בעתיד. מתחם העונש ההולם לכל אחת מהעבירות של

אי הגשת דוח מס הכנסה נע ממאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר, מאסר מותנה, קנס הנע בין 8,500-29,200 ₪ והתחייבות כספית. המאשימה הפנתה לאסופת פסיקה התומכת בטיעוניה.

ב"כ המאשימה ציינה כי על אף שהדיונים נדחו על מנת לאפשר לנאשם להסיר המחדלים, הוא לא עשה כן. המחדלים נותרו בעינם. המס לא שולם, הדוחות למס הכנסה לא הוגשו.

לדבריה אין לנאשם הרשעות קודמות בעבירות מס, הגם שהוגש נגדו כתב אישום נוסף. לדבריה תיק העוסק של הנאשם במע"מ נסגר בתאריך 1.6.18.

לאור מכלול הנתונים עתרה המאשימה להטיל על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, 9-12 חודשי מאסר מותנה, קנס בסך 40,000 ₪ והתחייבות.

4. ב"כ הנאשם התנצל בשם הנאשם על הסחבת שנגרמה בדיונים, לדבריו הנאשם ניהל עסק לאספקת כח אדם ונקלע לקשיים כלכליים, זאת מכיוון שלא קיבל תשלומים בעד עבודות שביצע. לדבריו, הנאשם אדם נורמטיבי, דיווח תמיד בזמן לרשויות, הדוחות לא הוגשו במועד בשל מצוקה כלכלית, הנאשם נקלע להפסדי ענק ושילם על כך מחיר אישי ומשפחתי. הנאשם אב ל-5 ילדים אשר סמוכים על שולחנו. הנאשם ניסה לפעול להסרת המחדל, אך ללא הצלחה. לאור כל האמור, עתר ב"כ הנאשם להימנע מהטלת עונש מאסר על הנאשם ואף ממאסר מותנה ולהסתפק בקנס מידתי. ככל שיוטל מאסר, ביקש שהמאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות.

5. הנאשם בדבריו האחרונים, ציין כי הוא נשוי ואב לילדים. ביקש לאפשר לו לרצות עונשו בדרך של עבודות שירות.

דין והכרעה

עונש אחד לכל העבירות

6. הנאשם נותן את הדין בגין ריבוי עבירות.

בית המשפט העליון קבע כי כל דוח שלא הוגש מהווה עבירה בפני עצמה ואין מניעה לגזור ענישה במצטבר בגין כל דוח. ראו רע"פ 5953/08 עתאמלה נ' מדינת ישראל (22.10.08):

"הלכה היא מלפני בית משפט זה כי כל דו"ח תקופתי אשר לא הוגש כנדרש לפי חוק מס ערך מוסף ייחשב כעבירה בפני עצמה. כל הגשת דו"ח הינה אירוע בפני עצמו המתבצע בזמן נתון, ואין בדמיון בין הפעולות המתבצעות בעת הגשת כל דו"ח ודו"ח במועדו בכדי לגרום לפעולות נפרדות אלו להפוך לידי מקשה אחת (ראו בר"ע 717/85 קונפורטי נ' מדינת ישראל, פ"ד לט(4) 806 (1985)). אי לכך, בצדק הורשע המבקש בשמונה עבירות שונות בגין כל אחד מהדו"חות שלא

הוגש כנדרש על פי חוק מס ערך מוסף, ולא הייתה כל מניעה מפני בית המשפט לגזור עליו 12 חודשי מאסר בגין כל דו"ח שכזה, באופן מצטבר."

7. עם זאת, מעיון בפסיקת בתי המשפט ניתן ללמוד כי במרבית המקרים, כשנאשם נותן את הדין בגין ריבוי עבירות של אי הגשת דוחות במועד, נקבע מתחם עונש הולם אחד לכל העבירות ונגזר עונש כולל לכל העבירות. ריבוי העבירות כמו גם משך התקופה שבוצעו העבירות וסכום החוב המצטבר לרשויות המס, נלקחים בחשבון עת נשקלת חומרת הנסיבות.

ראו למשל רע"פ 4173/15 אבו הלאל ואח' נ' מדינת ישראל (29.6.15):

"במקרה שלפניי מדובר בביצוע 26 עבירות לאורך תקופה ארוכה מאוד של אי הגשת דו"חות כנדרש בדיון. אין חולק כי מדובר בנתונים חמורים הן מבחינת כמות העבירות והן מבחינת אורך התקופה, ועל כן אין בידי לקבל את טענות המבקשים בדבר היות העבירות מצויות במדרג הנמוך של חוק המע"מ. בנסיבות אלה, אף אם היה דבר בטענה זו של המבקשים, יש לשים דגש על חומרת הנסיבות".

ראו גם רע"פ 1688/14 כץ נ' מדינת ישראל (9.3.2014); רע"פ 253/19 ערן ריכטר נ' מדינת ישראל (20.1.2019).

המאשימה עצמה בטיעוניה לא ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם לכל עבירה בנפרד, ולא עתרה לענישה מצטברת בגין כל עבירה, אלא עתרה למתחם עונש הולם אחד לכל עבירות המע"מ, למתחם נפרד לעבירות על פקודת מס הכנסה, ולענישה אחת אשר תכלול את כלל העבירות שבכתב האישום.

8. לאור כל האמור, בהתאם להוראת סעיף 40(א) לחוק העונשין התשל"ז 1977, בשים לב שהעבירות בוצעו בסמיכות זמנים, כולן על רקע מצוקה כלכלית אליה נקלע הנאשם במסגרת ניהול עסקו, בשים לב לפסיקה הנוהגת ולעמדת הצדדים, יקבע מתחם עונש הולם אחד הכולל את כל העבירות המפורטות בכתב האישום.

מתחם העונש ההולם

9. **הערכים המוגנים** שנפגעו בעבירות שביצע הנאשם הם: שמירה על יציבות המשק והקופה הציבורית. מערכת המס מיועדת לאפשר לממשלה לפעול לקיום צרכי החינוך, הבריאות, הרווחה, הביטחון, לקידום ערכים חברתיים ראויים ועוד. פגיעה בתשלום המס גוררת פגיעה בכיסו של כל אזרח ואזרח, במחסור בשירותים ציבוריים, פגיעה בערך השוויון בחלוקת נטל המס, פגיעה בסולידריות החברתית.

על החומרה שבעבריינות המס עמד בית המשפט העליון בשורה ארוכה של פסקי דין. ראו למשל ברע"פ 512/04 אבו עביד נ' מדינת ישראל (15.4.2004):

"עבריינות המס בכללה, אינה מסתכמת אך בגריעת כספים מקופת המדינה. היא פוגעת בתודעת האחריות המשותפת של אזרחי המדינה לנשיאה שוויונית בעול הכספי הנדרש לסיפוק צרכי החברה, ובתשתית האמון הנדרשת בין הציבור לבין השלטון האחראי לאכיפה שוויונית של גביית המס..."

ראו גם רע"פ 9004/18 מאיר יצחקי נ' מדינת ישראל (31.12.2018):

"בית משפט זה חזר ועמד על חומרתה של עבריינות המס, אשר נובעת מפגיעתה הקשה במשק, בכלכלה ובמגוון היבטים חברתיים הנוגעים לנטל תשלום המיסים, כמו גם מהקושי הרב שבחשיפתה. נפסק לא אחת, כי יש ליתן לחומרה זו ביטוי ממשי במסגרת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות אלה, תוך מתן עדיפות לשיקולי הרתעה ולאינטרס הציבורי שבהחמרת הענישה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, וכאשר נקודת המוצא היא כי העונש ההולם בעבירות אלה הוא מאסר בפועל."

ראו גם רע"פ 5823/09 באשתי נ' מדינת ישראל (17.8.2009); רע"פ 3137/04 חג'ג' נ' מדינת ישראל (18.4.2004); רע"פ 977/13 אודיז נ' מדינת ישראל (20.2.13); רע"פ 1688/14 ככץ נ' מדינת ישראל (9.3.14); רע"פ 3385/13 דימיטשטיין נ' מדינת ישראל (29.5.13); רע"פ 7964/13 רובינשטיין נ' מדינת ישראל (31.12.13); רע"פ 7790/13 חיים נ' מדינת ישראל (20.11.13); רע"פ 1717/14 ליזרוביץ נ' מדינת ישראל (30.3.2014); רע"פ 5358/12 שוקרון נ' מדינת ישראל (10.07.12); רע"פ 3857/13 יצחקיאן נ' מדינת ישראל (30.07.2013); רע"פ 5308/18 ג'בארין נ' מדינת ישראל (18.7.2018); רע"פ 1383/22 אבו כאשף גאבר נ' מדינת ישראל (8.3.22) ורבים אחרים.

לעניין חומרת העבירה של אי הגשת דוחות מע"מ במועד ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 1875/98 אורן בנגב - מתכות בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל (7.9.20):

"אי-הגשת דוחות במועד משמעותה שימוש פרטי בכספי הציבור. אי-רישום במועד משמעותו אי-תשלום מס וכן ניכוי שלא כדין של מס תשומות על חשבון הציבור. אי-דיווח במועד ואי-רישום במועד הם גם אמצעים להשתמטות ממס. לאור כל זאת בולט האופי השלילי שבהתנהגות שמהווה את העבירות. העונש בצדן - שנת מאסר - אינו קל כלל ועיקר, ויש בו כדי להשליך על אפיון כעבירות של מחשבה פלילית."

לעניין חומרת העבירה של אי הגשת דוחות שנתיים לרשות המסים ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9/09 אפרים מזרחי נ' מדינת ישראל (6.1.09):

"הדוחות השנתיים שעל נישומים להגיש לרשויות המסים משיתים את הבסיס לקיומה של מערכת מס ולפעולתה התקינה. הגשתו של דו"ח מס אינה עניין טכני פשוט ערך. הדו"חות המוגשים משמשים כלי ראשון במעלה בידיה של רשות המסים במילוי חובתה לקיים הליך גבייה סדור והגון. בדרישת ההגשה אין להקל ראש, והדבר מתבטא גם בסנקציה הנלווית להפרתה."

ראו גם רע"פ 3757/04 **עומר זידאן נ' מדינת ישראל** (31.5.04):

"למותר לחזור ולהדגיש את חומרתן של העבירות הכלכליות מסוג אלה שנעברו על ידי המבקש, ואת הצורך להעביר מסר ענישה מרתיע לגביהן נוכח תוצאותיהן ההרסניות למשק, לכלכלה לחברה ולערך השוויון בעמידה בנטל המס שהוא אבן יסוד במערכת אכיפת חוק תקינה".

10. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** היא משמעותית בשים לב לריבוי העבירות, ולהיקף הפגיעה בקופה הציבורית.

11. **באשר לנסיבות ביצוע העבירות** נתתי דעתי לכך שהנאשם איחר בהגשת 12 דוחות, (איחור הנע בין שבועיים ועד 5 חודשים), נתתי דעתי לכך שהיקף הפגיעה בקופה הציבורית עמד על ₪ 132,204 בכל הנוגע למע"מ. נתתי דעתי לכך שמשך שנתיים לא הוגשו דוחות שנתיים למס הכנסה ומחזור העסקאות הכולל באותן שנים עלה על 26 מיליון ₪.

לעניין המשמעות של מחזור העסקאות, אין לי אלא להפנות לדברי בית המשפט המחוזי בע"פ (באר שבע) 21294-07-19 **דהן נ' מדינת ישראל** (22.1.20):

"הגם שעקרונית אין קשר מחייב בין מחזור עסקאות לבין רווח החייב במס, הרי שהדעת נותנת שפעילות של מספר חברות, בהיקפים של עשרות מיליוני שקלים, על פני שנים, מניבה רווחים החייבים במס, ומכל מקום, לשם כך בין היתר נועדו הדוחות השנתיים, לעמוד על רווחי הנישום ועל חבותו במס. המערער, במחדליו החוזרים, לא איפשר לשלטונות לבחון את הדברים. וככלל אין זה מתקבל על הדעת להניח לטובת נישום שלא הגיש דוחות, שהוא לא הרוויח ולא היה חייב בתשלום מס."

נתתי דעתי לכך שהעבירות בוצעו ללא תחכום, ללא אינדיקציה לתכנון מוקדם או לכוונה לחמוק מתשלום.

נתתי דעתי לדברי הנאשם לפיהם העבירות בוצעו על רקע מצוקה כלכלית, הגם שאין בכך כדי להוות נסיבות לקולה.

בית המשפט העליון קבע לא אחת כי אין זכות לעכב כספי מס גם על רקע קשיים כלכליים.

ראו למשל ברע"פ 4844/00 **ברקאי נ' מדינת ישראל** (9.12.2001):

העבירות על סעיף 117(א)(14) לחוק מס ערך מוסף ועל סעיף 219 לפקודה הן עבירות שנקבעו על-מנת להגן על רכוש הציבור מפני עיכוב שלא כדין של כספים המגיעים לציבור... גם כאשר עיכוב הכספים מוסבר בקיומם של קשיים כלכליים, ואף אם העיכוב נעשה רק מתוך שאיפה לדחות במעט את מועד העברת הכספים, עדיין מתעורר חשש שבנסיבות מסוימות לא יוכלו רשויות המס לקבל כספים אלו כלל אם הפרט ייקלע למצב של חדלות-פירעון, כפי שגם אירע במקרה שבפנינו [...] יוצא אפוא כי על-פי תכליתם, האיסורים הפליליים על הימנעות מהעברת מסים שנגבו משתרעים גם על מצבים שבהם לפרט עומדת אך ברירה בין עיכוב כספי

המסים בידיו לבין התמוטטותו הכלכלית. שכן, לפרט אין זכות לבסס את המשך פעילותו העסקית על כספים שאינם שייכים לו".

ראו גם רע"פ 6167/11 ספקיוריטי המוקד המרכזי בע"מ נ' מדינת ישראל (19.2.12).

12. עיון בפסיקה הנוגעת במקרים דומים, מעלה כי העונשים המוטלים על נאשמים נעים ממאסרים מותנים ועד למספר חודשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריא וקנסות הנעים בין אלפי שקלים לעשרות אלפי שקלים. ראו למשל:

אי הגשת דוחות תקופתיים במועד לרשויות מע"מ :

· רע"פ 4576/19 אבו שמאלה נ' מדינת ישראל (10.7.2019) . המבקש הורשע על פי הודאתו בביצוע 17 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד לפי סעיף 117(א)(6) לחוק המע"מ. סכום המחדל 303,688 ש"ח. המחדל הוסר באופן חלקי ובמועד גזר הדין עמד חוב המס על סך של 112,429. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 2-12 חודשי מאסר, קנס בסך 7,000-30,000 ₪ וענישה נלווית, וגזר על המבקש מאסר בן 100 ימים, קנס בסך 15,000 ₪ וענישה נלווית. ערעורו של המבקש נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

· עפ"ג (באר שבע) 57272-02-17 סבינה בורקס נ' מדינת ישראל (9.4.17). המערערת הורשעה בביצוע 12 עבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים במועד. סכום המס הנובע מדוחות אלו עמד על 90,000 ₪. המערערת לא הסירה את המחדל. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 1-6 חודשי מאסר וענישה נלווית וגזר על המערערת 45 ימי מאסר לריצוי בעבודות שירות, קנס בסך 5000 ₪ וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי ביטל את המאסר ובמקומם הטיל 140 שעות של"צ, זאת בין היתר בשל השיהוי בהגשת כתב האישום, העובדה שגובה המחדל עליו נשען גזר הדין שונה מהותית לחומרה מגובה המחדל שבכתב האישום ולאור נסיבותיה האישיות של המערערת.

· עפ"ג (חיפה) 24721-12-14 מדינת ישראל נ' נחמני (29.1.15). המשיבה הורשעה בביצוע 9 עבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים במועד. סכום המס הנובע מדוחות אלו עמד על 134,000 ₪. המשיבה לא הסירה את המחדל. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר וענישה נלווית, ובשל שיקולי שיקום חרג מהמתחם וגזר על המשיבה 250 שעות של"צ וקנס בסך 20,000 ₪. ערעור המדינה נדחה, בכפוף לכך שבית המשפט המחוזי הוסיף לרכיבי העונש צו מבחן למשך 24 חודשים.

· ת"פ (רחובות) 67587-03-19 מדינת ישראל נ' דוד ומאיה אחזקות בע"מ ואח' (19.5.20)

9 דוחות שלא הוגשו במועד ועבירות נוספות. סכום המחדל 104,950 ₪. נקבע מתחם מאסר מותנה ועד 7 ח' מאסר וקנס בין 1,000 ₪ ל- 10,000 ₪. המחדל לא הוסר. נדון למאסר מותנה בן 3 חודשים, צו מבחן, צו של"צ בהיקף 150 שעות, קנס בסך 2000 ₪ והתחייבות בסך 2000 ₪.

· ת"פ (באר שבע) 51591-06-19 מדינת ישראל נ' בן מחמד הניה (24.12.19). 12 דוחות שלא הוגשו במועד ועבירות נוספות. סכום המחדל 130,000 ₪. המחדל הוסר - המס שולם. נקבע מתחם מאסר מותנה ועד 6 ח' מאסר וקנס בשיעור של 5%-10% מסכום המחדל. נדון למאסר מותנה וקנס בסך 6000 ₪.

- ת"פ (ת"א) 32646-03-16 מע"מ תל אביב נ' מסעדת סלעים בע"מ (30.4.18). 13 דוחות שלא הוגשו במועד. סכום המחדל 135,788 ₪ (היתה מחלוקת ביחס לגובה המחדל בשל תשומות שלא הוכרו לניכוי) המחדל לא הוסר. נקבע מתחם מאסר מותנה ועד ח' מאסר לכל דוח שהוגש באיחור ולא שולם סכום המס ומאסר מותנה עד 5 ח' מאסר לדוח שהוגש באיחור ושולם במלואו. ביחס לקנס נקבע מתחם בין אלפי שקלים ועד 18,000 ₪. נדון ל-4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, קנס בסך 6000 ₪ וענישה נלווית.
- ת"פ (ב"ש) 13280-02-17 מדינת ישראל נ' חנשוילי (1.5.19): 19 דוחות שלא הוגשו במועד. סכום המחדל 123,181 ₪. המחדל הוסר באופן חלקי ובמועד גזר הדין עמד על 93,151 ש"ח. נקבע מתחם ממאסר מותנה ועד 7 חודשי מאסר בפועל, קנס בין 4,600 ₪ ועד 9,300 ₪ והתחייבות. הנאשם נדון ל-3 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסך 6,000 ₪.
- ת"פ (באר שבע) 39451-11-15 מדינת ישראל נ' מימון אור (2.5.18). 11 דוחות שלא הוגשו במועד סכום המחדל כ- 102,000 ₪. המחדל לא הוסר. נקבע מתחם הכולל 2-6 חודשי מאסר וענישה נלווית. נדון למאסר בן 3 חודשים לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה של 3 חודשים למשך 3 שנים, קנס בסך 5,000 ₪ והתחייבות.
- ת"פ (באר שבע) 1682-12-16 מדינת ישראל נ' א.ג. מילאנו סטייל בע"מ ואח' (11.11.20). 4 דוחות שלא הוגשו במועד סכום המחדל כ- 115,000 ₪. המחדל לא הוסר. נקבע מתחם הנע ממאסר מותנה ועד 7 חודשי מאסר וענישה נלווית. נדון למאסר בן 3 חודשים לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה של 3 חודשים למשך 3 שנים, קנס בסך 5,000 ₪ והתחייבות.
- ת"פ (פ"ת) 32531-03-13 מדינת ישראל נ' בית האוכל ארגו בע"מ (27.1.14), 4 עבירות של אי הגשה במועד של דוח תקופתי, ועבירה נוספת של הגשת דוח ללא תשלום המס הנובע ממנו. סכום המחדל - 128,398 ₪. המחדל לא הוסר. הנאשם נידון ל-3 חודשי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות, קנס כספי בסך של 5,000 ₪ וענישה נלווית.

אי הגשת דוחות שנתיים במועד לרשויות מס הכנסה:

- רע"פ 8824/21 אחמד אלטורי נ' מדינת ישראל (27.12.21). המבקש הורשע בביצוע 4 עבירות של אי הגשת דוחות מס הכנסה שנתיים במועד, במסגרת 2 חברות שונות אותן ניהל. מחזור העסקאות הכולל עמד על סך של כ- 12 מיליון ₪. המחדלים לא הוסרו (הדוחות הוגשו לאחר שניתן גזר הדין בערכאה הראשונה). למבקש הרשעה קודמת בעבירות מס. בית משפט קמא גזר על המבקש 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל וענישה נלווית. ערעורו של המבקש נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.
- רע"פ 4275/21 ישראל כהן נ' מדינת ישראל (5.7.21). המבקש הורשע בביצוע 7 עבירות של אי הגשת דוחות מס הכנסה שנתיים במועד, במסגרת 3 חברות שונות אותן ניהל. מחזור העסקאות הכולל עמד על סך העולה על 7.5 מיליון ₪. המחדלים לא הוסרו (הוגש דוחות לא מבוקרים אשר נדחו על ידי פקיד שומה). בית משפט קמא גזר על המבקש 7.5 חודשי מאסר לריצוי בפועל; קנס בסך 30,000 ₪ וענישה נלווית. ערעורו של המבקש נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.
- רע"פ 1066/21 עלי יגמור נ' מדינת ישראל (10.3.21). המבקש הורשע בביצוע 6 עבירות של אי הגשת דוחות מס הכנסה שנתיים במועד, במסגרת 2 חברות שונות אותן ניהל. מחזור העסקאות הכולל עמד

על סך העולה על 18.8 מיליון ₪. המחדלים לא הוסרו (הוגש דוח אחת מתוך 6 הדוחות החסרים). בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם לכל לכלל העבירות נע בין 6-18 חודשי מאסר וענישה נלווית בית משפט קמא השית על המבקש 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל; קנס בסך 20,000 ₪ וענישה נלווית. ערעורו של המבקש נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 1130/20 **דוד דהן נ' מדינת ישראל** (13.4.20). המבקש הורשע בביצוע 7 עבירות של אי הגשת דוחות שנתיים לרשויות מס הכנסה במועד. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 7-18 חודשי מאסר בפועל, קנס שנע בין 30,000-60,000 ₪ וענישה נלווית. בית משפט קמא גזר על המבקש 11 חודשי מאסר, קנס בסך 30,000 ₪ או 5 חודשי מאסר תמורתו וענישה נלווית, בית המשפט המחוזי לא מצא הצדקה להתערב בעונש למעט תיקון בתקופת המאסר שהוטל חלף הקנס והעמידו על חודשיים. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 253/19 **ערן ריכטר נ' מדינת ישראל** (20.1.2019). המבקש הורשע בביצוע 5 עבירות של אי הגשת דוחות מס הכנסה שנתיים במועד. מחזור העסקאות עמד על 3 מיליון ₪ המחדלים לא הוסרו. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם לכל עבירה נע בין 2-8 חודשי מאסר וקנס בסך 6,000-15,000 ₪. עוד קבע כי מתחם העונש ההולם לכלל העבירות נע בין 6-15 חודשי מאסר וקנס בסך 15,000-40,000 ₪. בית משפט קמא השית על המבקש 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל; קנס בסך 25,000 ₪ וענישה נלווית. ערעורו של המבקש נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 2933/15 **דני קלה נ' מדינת ישראל** (5.5.15). המבקש הורשע בביצוע 2 עבירות של אי הגשת דוחות מס הכנסה שנתיים במועד. מחזור העסקאות עמד על כ- 5 מיליון ₪ המחדלים הוסרו בשיהוי של 4-5 שנים, בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר ועד 8 חודשי מאסר וענישה נלווית והשית על המבקש 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות; קנס בסך 25,000 ₪ וענישה נלווית. ערעורו של המבקש נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 3120/14 **נעים נ' מדינת ישראל** (8.5.2014). המבקש הורשע בביצוע 10 עבירות של אי הגשת דוחות מס הכנסה במועד. המבקש עורך דין במקצועו. היקף מחזור העסקאות שהנפיק פקיד שומה על פי מיטב השפיטה עמד על 11 מיליון ₪. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9-18 חודשי מאסר בפועל, וענישה נלווית וגזר על המבקש 9 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך של 40,000 ₪ וענישה נלווית. ערעורו של המבקש נדחה. בקרת רשות ערעור נדחתה.

ע"פ (י-ם) 58456-01-19 **אופיר דוד נ' מדינת ישראל** (31.10.19). המערער הורשע על-פי הודאתו בביצוע 3 עבירות של אי הגשת דוחות מס הכנסה במועד ואחריות מנהלים לפי סעיפים 216(4) בקשר עם סעיף 222(א) וסעיף 224 - לפקודת מס הכנסה, מחזורי העסקאות באותה תקופה הצטברו לסכום של מעל 2 מיליון ₪. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 4-12 חודשי מאסר וענישה נלווית וגזר על המערער 5 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 10,000 ₪ וענישה נלווית. הערעור נדחה.

עפ"ג (באר שבע) 30914-04-17 **אלעזר נ' מדינת ישראל** (8.11.17). המערער הורשע על פי הודאתו בביצוע 4 עבירות של אי הגשת דוחות במועד למס הכנסה לפי סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה. (2 דוחות של החברה ו-2 דוחות אישיים מאותה התקופה). היקף מחזור העסקאות עמד על כ- 1,280,000 ₪. המערער לא הסיר את מרבית המחדלים. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 5-10 חודשי מאסר וענישה נלווית וגזר על המערער 5 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 20,000 ₪ וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור באופן חלקי בכך שהורה שהמאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות.

- עפ"ג (באר שבע) 35972-10-14 **אסייג נ' מדינת ישראל** (16.2.15) המערער הורשע על פי הודאתו בביצוע 9 עבירות של אי הגשת דוחות במועד למס הכנסה לפי סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה. המערער לא הסיר את מרבית המחדלים. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שניתנים לריצוי בעבודות שירות ועד למספר חודשים שאינם ניתנים לריצוי בעבודות שירות וגזר על המערער 8 חודשי מאסר, קנס בסך 15,000 ₪ וענישה נלווית. הערעור נדחה.
- ת"פ (ירושלים) 29044-05-18 **מדינת ישראל נ' שכטר** (10.5.20). הנאשם נדון בגין 3 עבירות של אי הגשת דוחות שנתיים למס הכנסה. הנאשם הסיר המחדל. לאור העובדה שמחזור העסקאות היה מאוד גבוה (מעל 44 מיליון שח) קבע בית המשפט כי מתחם העונש ההולם נע מחודשי מאסר בודדים שניתנים לריצוי בעבודות שירות ועד 8 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית, וגזר על הנאשם 40 ימי מאסר לריצוי בעבודות שירות, קנס בסך 7500 ₪ וענישה נלווית.

13. לאור כל האמור אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לכלל העבירות שביצע הנאשם, הן העבירות על חוק המע"מ והן העבירות על פקודת מס הכנסה בנסיבות שבפני נע ממאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר, קנס הנע בין 7,000 - 40,000 ₪ וענישה נלווית.

שיקולים בגזירת עונשו של הנאשם

14. בעניינו של הנאשם אין הצדקה לחרוג לחומרה או לקולה ממתחם העונש ההולם, גם לא משיקולי שיקום.
15. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את הנתונים שלהלן:
- זקפתי לזכותו של הנאשם את היותו נעדר הרשעות קודמות בעבירות מס, הגם שמחוות דעת הממונה על עבודות השירות עולה כי לחובתו הרשעה בתחום אחר בגינה נדון למאסר קודם לריצוי בעבודות שירות.
 - נתתי דעתי לכך שעל אף דחיות רבות שניתנו הנאשם לא פעל להסרת המחדל ולא הסדיר חובותיו לרשויות המס.
- לא מצאתי כי הנימוק שאינו מרפא את הפגם בשל מצוקה כלכלית יש בו יש בכך כדי להצדיק הקלה בעונשו.

בית המשפט העליון התייחס לעניין זה בשורה ארוכה של פסקי דין. ראו למשל: רע"פ 977/13 אודיז נ' מדינת ישראל (20.2.2013):

"... לא ניתן לראות בהעדר היכולת לגבות מהעברין את חוב המס, במישור האזרחי, משום הסרת המחדל על ידו או שיקול להקלה בעונשו (רע"פ 5557/09 שוסטרמן נ' מדינת ישראל (6.7.2009)). קבלת עמדתו של בא כוח המבקש, לפיה יש לראות בנסיבות האמורות כשיקול לקולא, עשויה לעודד נישומים אחרים לבצע עבירות מס, ולשמוט את הקרקע מתחת לעקרון ההרתעה, העומד בבסיס הגדרתן כעבירות פליליות. אף טענתו של

המבקש, כי בסופו של יום, יזכו רשויות המס לקבל את כספי החוב בחזרה, אינה מובילה למסקנה, כי יש להקל בעונשו. המבקש מנע העברתם של כספים, אשר נועדו לקופת הציבורית, ובכך גיבש את חובו למשיבה. כעת מבקש הוא מבעלת חובו להמתין תקופה בלתי ידועה מראש, עד לפרעון החוב, ועוד לראות בכך טעם להקל בעונשו. איני סבור כי הדבר ראוי מבחינה מוסרית, וודאי שאין לעמדה זו כל עוגן משפטי... במרבית המקרים, עברייני המס הינם אנשים נורמטיביים, נעדרים עבר פלילי, אשר התדרדרו לביצוע העבירות בעטיו של מצב כלכלי קשה. אין די בנסיבה זו כדי להצדיק הקלה בעונשם."

ראו גם רע"פ 1688/14 כץ נ' מדינת ישראל (9.3.14).

· לקחתי בחשבון את השפעת העונש על הנאשם ומשפחתו, את נסיבותיו האישיות כפי שפורטו.

16. לאור מכלול נתוניו של הנאשם ובדגש על כך שלא הסיר את המחדלים מצאתי לגזור את עונשו של הנאשם ברף הבינוני של המתחם.

בשל התנהלותו של הנאשם בתיק שבפני, שקלתי בכובד ראש אם קיימת הצדקה להורות שהמאסר שיוטל על הנאשם ירוצה בדרך של עבודות שירות.

עסקינן בנאשם שלא התייצב לפחות ל-14 דיונים, הוצאו לו 4 צווי הבאה, 4 עורכי דין שונים יצגו אותו, 3 מתוכם ביקשו להתפטר עקב חוסר שיתוף פעולה. הנאשם לא הגיש אף לא אחד מהמסמכים שנדרש להגיש במהלך הדיון, לא אישורי מחלה, לא אישור בידוד, לא מענה מפורט בכתב, לא טיעונים בכתב ולא אף מסמך אחר אותו נדרש להגיש. (ראו החלטה מפורטת שניתנה על ידי ביום 9.11.21 ואשר סקרה את כל השתלשלות האירועים בתיק עד לאותו המועד). טיעונים לעונש הוגשו ביום 1.5.22.

התנהלותו של הנאשם אינה תקינה, בלשון המעטה, וכפי שציין זאת מותב קודם "הנאשם מתעתע בביהמ"ש".

לאור התנהלות הנאשם הבעתי ספק אם יהיה מסוגל להתמיד ולרצות עונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

על אף הספק הפניתי את הנאשם לממונה על עבודות השירות על מנת לקבל את חוות דעתו באשר להיתכנות ריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות.

חוות דעת הממונה הבהירה היטב כי התנהלותו של הנאשם כפי שמצאה ביטוייה במהלך ניהול התיק שבפני, אף באה לידי ביטוי אצל הממונה על עבודות השירות.

הממונה ציין כי בשנת 2019 נדון הנאשם לעונש מאסר קודם בן 30 יום לריצוי בעבודות שירות, תפקודו של הנאשם בעת ריצוי מאסרו כפי שציין הממונה "הוערך כשלילי ביותר". מחוות הדעת עולה כי הנאשם לא התייצב ברציפות לריצוי מאסרו ולא סיים את עונשו במועד, עונש שנמשך כמעט 4 חודשים במקום 30 יום.

נוכח האמור, ועל אף ששקלתי האפשרות להורות כי המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות, על רקע התנהלותו בתיק זה, ולאור הערכת תפקודו בריצוי מאסרו הקודם, לא מצאתי הצדקה בזו הפעם, להורות כי מאסרו ירוצה בדרך של עבודות שירות.

עונשו של הנאשם

17. סיכומי של דבר, מצאתי לנכון ולמידתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים.

א. מאסר בפועל לתקופה של 5 חודשים. הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו ביום 1.6.22 בשעה 9:00 בבית הסוהר דקל כשברשותו תעודה מזהה.

ב. מאסר בן 4 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר לבל יעבור הנאשם כל עבירה לפי חוק מע"מ או לפי פקודת מס הכנסה.

ג. קנס בסך של 10,000 שח או 30 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב- 20 תשלומים חודשיים רצופים ושווים. תשלום ראשון לא יאוחר מיום 1.12.22.

את הקנס ניתן לשלם תוך 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

ד. הנאשם יתחייב בפני על סך של 20,000 ₪ וזאת לבל יעבור עבירות על חוק המע"מ או על פקודת מס הכנסה תוך 3 שנים מהיום. במידה ולא יתחייב - יאסר למשך 20 יום.

ה. בשל בזבוז הזמן השיפוטי הרב, בכל הדיונים אליהם הנאשם לא טרח להתייצב, כמו גם בזבוז כספי ציבור, אשר נדרשו על מנת להביא את הנאשם פעם אחר פעם בצו הבאה לבית המשפט, אני מחייבת את הנאשם בהוצאות משפט בסך 1,500 ₪ אשר ישולמו עד ליום 1.12.22.

עמוד 11

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר שבע בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ב' אייר תשפ"ב, 03 מאי 2022, במעמד הצדדים.